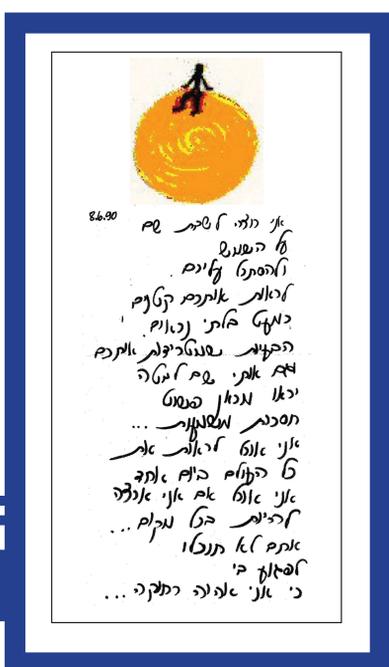

גנית צינמן

1973-1996

גנית נולדה בדצמבר 1973, צברית ראשונה במשפחה, וגדלה בקרית ים. היא נקראה על שם סבתא רבה גניה, שנפטרה חצי שנה לפני לידתה. יום לידתה היה יום האם בחיפה וגנית קיבלה עד לגיל בת מצווה כל שנה ליום הולדתה מעטפה מלאת מסמכים מעיריית חיפה, בהם נכתב שהמתנה המגיעה לה נתרמה ל"אילן".

כבר כילדה בלטו שני כשרונות מרכזיים: ציור בסגנון גרפי ושפות. מגיל שהחלה לדבר היו שגורות בפיה שתי שפות: עברית ורוסית. היא תרגמה משפה לשפה ואף ידעה לחקות בקלות מבטאים שונים. היא היתה אלופה בברכות מקוריות ומושקעות לבני המשפחה ולחברותיה לכבוד ארועים שונים.

כשעלתה לכיתה ה' גנית עברה תקופה מעצבת ומלאה בחוויות ייחודיות כשהתה יחד עם משפחתה בפריז. מצד אחד היא נהנתה מטיולים ברחבי אירופה ומהעיר עצמה. מצד שני היא נאלצה להיפרד לשנתיים מחברתה הקרובה ליאת. הגעגועים הובילו אותה לכתיבת מכתבים שמעידים על עולמה הפנימי, על הרגישות, השאיפה לערכים (בפרט ערך החברות), ועל אכזבות לא מעטות.

המשפחה היתה מאוד חשובה עבור גנית. היא תמיד עזרה ותמכה. כשהיתה בגיל 16 סבתה היקרה לקתה בארוע מוחי ולאחר האשפוז הממושך עברה להתגורר עם המשפחה. למרות ההקרבה הגדולה, גנית עזרה בטיפול בסבתה, פינתה עבורה את חדרה ועברה לחדר של אחיה.

כשחזרה לארץ התקבלה לכיתה ט' בריאלי הדר (מגמה ראלית). גנית למדה בקלות ולא הודקקה אף פעם לעזרה. שיחות בימי הורים היו תמיד קצרות ומשעממות מאד: הילדה בסדר גמור, אין שום בעיות. אפילו נסיעות מהקריות לבית הספר התקבלו על ידה כדבר חיובי, סוג של יציאה מהשכונה בקרית מוצקין לעולם החיצון. גנית תמיד היתה הכי צעירה בכיתה. לכיתה א' היא עלתה כבר בגיל 5 ושמונה חודשים. לכן, אחרי סיום התיכון נותר לה זמן עד לגיוס, שנוצל בצורה פרקטית ביותר: בחינה פסיכומטרית (אליה התכוננה לבד), וקבלת רשיון נהיגה.

גנית בשום אופן לא רצתה לבזבז את שרותה הצבאי בתפקיד סתמי וחיפשה תפקיד עם אחריות ומשמעות. אחרי קד"ץ של מש"קיות הוראה היא יצאה לקצונה ושירתה כקצינת הוראה בבסיס "כפר ילדים" ליד כרמיאל. גם בנוגע ללימודים, היא רצתה משהו שתמצא בו עניין, משהו לנפש. גנית התקבלה ללימודים בפקולטה לארכיטקטורה בטכניון ובמקביל ללימודים בחוג לשפות באוניברסיטת חיפה. מאחר ורצתה לעסוק במתורגמנות סימולטנית, נפל בסופו של דבר הפור על לימודים בחוגים לשפות וספרות אנגלית וצרפתית באוניברסיטת חיפה.

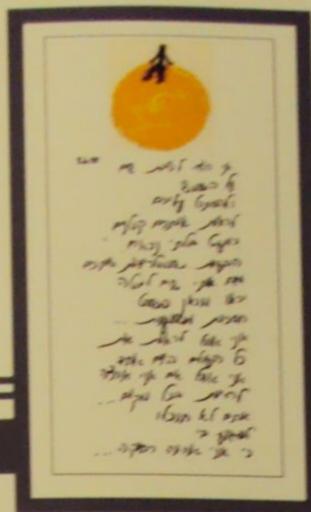
עד תחילת הלימודים גנית בילתה למעלה מחודשיים בארה"ב בהדרכת נוער יהודי במחנה קיץ של הקהילה הקונסרבטיבית בקליפורניה. החשיפה לזרם הקונסרבטיבי, שבו צעירים יהודים דתיים הם גם פתוחים, סובלניים ומשכילים, גרמה לה להצטער על כך שבישראל הדת נראית אחרת לגמרי. לאחר השהות בארה"ב גנית חזרה לעיר פריז - שם בילתה במוזיאונים, וללונדון - שם נהנתה מטיולים בטבע.

הישגיה בלימודים בסמסטר הראשון היו מרשימים. המרצה בספרות אנגלית כתב שהיה לגנית פוטנציאל לפתח קריירה אקדמית. היא התעקשה לקרוא במקור טקסטים קשים מאד של פילוסופים וסופרים צרפתיים ונכבשה בקסמיה של ספרות אנגלית ואמריקאית.

עם תחילת שנת הלימודים התחילה גנית קשר עם סטודנט אמריקאי אותו פגשה בשעורי ספרות אנגלית. גנית עשתה מספר נסיונות להפסיק את הקשר כשהאובססיות שלו החלה להעיק עליה. בסוף היא אזרה אומץ והודיעה על החלטתה הסופית להיפרד. היא ריחמה עליו מאד והשתדלה לרכך את הפרידה. ביום חמישי בערב, אחרי שחזרה מהרצאה על ג'ז, נסעה לדירתו בעקבות תחנוניו. בבוקר נמצאה גופתה עם פגיעות סכין רבות. כך נגדעו חיים מלאי הבטחה ותקוות של ילדה עצמאית ואמיצה. אנו מתגעגעים אליה מאוד.

יהי זכרה ברוך.

גנית צינמן 1973-1996

גנית נולדה בדצמבר 1973, עברית ראשונה במשפחה, וגדלה בקרית ים. היא נקראה על שם סבתא רבה גניה, שנפטרה חצי שנה לפני לידתה. יום לידתה היה יום האם בחיפה וגנית קיבלה עד לגיל בת מצווה כל שנה ליום הולדתה מעטפה מלאת מסמכים מעיריית חיפה, בהם נכתב שהמתנה המגיעה לה נתרמה ל"אילן".

כבר כילדה בלטו שני כשרונות מרכזיים: ציור בסגנון גרפי ושפות. מגיל שהחלה לדבר היא שגוררת בפיה שתי שפות: עברית ורוסית. היא תרגמה משפה לשפה ואף ידעה לחקות בקלות מבטאים שונים. היא היתה אלופה בברכות מקוריות ומושקעות לבני המשפחה ולחברות לכבוד ארועים שונים.

כשעלתה לכיתה ה' גנית עברה תקופה מעצבת ומלאה בחוויות ייחודיות כשהתה יחד עם משפחתה בפריז. מצד אחד נהנתה מטיולים ברחבי אירופה ומהעיר עצמה. מצד שני נאלצה להיפרד לשנתיים מחברתה הקרובה ליאת. הגעגועים הובילו אותה לכתיבת מכתב שמעידים על עולמה הפנימי, על הרגישות, השאיפה לערכים (בפרט ערך החברות), וכיבוד לא מעטות.

המשפחה היתה מאוד חשובה עבור גנית. היא תמיד עזרה ותמכה. כשהיתה בגיל 16 סבתה היקרה לקתה בארוע מוחי ולאחר האשפוז הממושך עברה להתגורר עם המשפחה. למרות ההקרבה הגדולה, גנית עזרה בטיפול בסבתה, פינתה עבורה את חדרה ועברה לחדר של אחיה.

כשחזרה לארץ התקבלה לכיתה ט' בריאלי הדר (מגמה ראלית). גנית למדה בקלות ולא הודקקה אף פעם לעזרה. שיחות בימי הורים היו תמיד קצרות ומשעממות מאד: הילדה בסדר גמור, אין שום בעיות. אפילו נסיעות מהקרויות לבית הספר התקבלו על ידה כדבר חיובי, סוג של יציאה מהשכונה בקרית מוצקין לעולם החיצון. גנית תמיד היתה הכי צעירה בכיתה. לכיתה א' היא נלתה כבר בגיל 5 ושמונה חודשים. לכן, אחרי סיום התיכון נותר לה זמן עד לגיוס, שנוצל בצורה פרקטית ביותר: בחינה פסיכומטרית (אליה התכוננה לבד), וקבלת רשיון נהיגה.

גנית בשום אופן לא רצתה לבובו את שרותה הצבאי בתפקיד סתמי וחפישה תפקיד עם אחריות ומשמעות. אחרי קדיץ של משיקיות הוראה היא יצאה לקצונה ושירתה כקצינת הוראה בבסיס "כפר ילדים" ליד כרמיאל. גם בנוגע ללימודים, היא רצתה משהו שתמצא בו עניין, משהו לנפש. גנית התקבלה ללימודים בפקולטה לארכיטקטורה בטכניון ובמקביל ללימודים בחוג לשפות באוניברסיטת חיפה. מאחר ורצתה לעסוק במתורגמות סימולטנית, נפל בסופו של דבר הפור על לימודים בחוגים לשפות וספרות אנגלית וצרפתית באוניברסיטת חיפה.

עד תחילת הלימודים גנית בילתה למעלה מחודשיים בארה"ב בהדרכת נוער יהודי במחנה קיץ של הקהילה הקונסרבטיבית בקליפורניה. החשיפה לזרם הקונסרבטיבי, שבו צעירים יהודים דתיים הם גם פתוחים, סובלניים ומשכילים, גרמה לה להצטער על כך שבישראל הדת נראית אחרת לגמרי. לאחר השהות בארה"ב גנית חזרה לעיר פריז - שם בילתה במוזיאונים, וללונדון - שם נהנתה מטיולים בטבע.

הישגיה בלימודים בסמסטר הראשון היו מרשימים. המרצה בספרות אנגלית כתב שהיה לגנית פוטנציאל לפתח קריירה אקדמית. היא התעקשה לקרוא במקור טקסטים קשים מאד של פילוסופים וסופרים צרפתיים ונכבשה בקסמיה של ספרות אנגלית ואמריקאית.

עם תחילת שנת הלימודים התחילה גנית קשר עם סטודנט אמריקאי אותו פגשה בשעורי ספרות אנגלית. גנית עשתה מספר נסיונות להפסיק את הקשר כשהאובססיביות שלו החלה להעיק עליה. בסוף היא אורה אומץ והודיעה על החלטתה הסופית להיפרד. היא ריחמה עליו מאד והשתדלה לרכך את הפרידה. ביום חמישי בערב, אחרי שחזרה מהרצאה על ג'ז, נסעה לזירתו בעקבות תחנוניו. בבוקר נמצאה גופתה עם פגיעות סכין רבות. כך נגדעו חיים מלאי הבטחה ותקוות של ילדה עצמאית ואמיצה.

אנו מתגעגעים אליה מאוד.

יהי זכרה ברוך.

זכר טרן משה
נושא גרסטני וי

היה זכר טרן משה, נולד ב-1973, היה אדם חכם, נחמד, ובעל חוש הומור. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו.

יהי זכרו ברוך.

טרן ירון ויונה וי

היה זכר טרן ירון ויונה וי, נולד ב-1973, היה אדם חכם, נחמד, ובעל חוש הומור. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו.

יהי זכרו ברוך.

גנית צינגון
1973-1996

היה זכר גנית צינגון, נולדה ב-1973, הייתה אדם חכם, נחמד, ובעל חוש הומור. היא הייתה אדם שחייב את כל מי שפגש אותה. היא הייתה אדם שחייב את כל מי שפגש אותה.

יהי זכרה ברוך.

טל גמני
1973-1993

היה זכר טל גמני, נולד ב-1973, היה אדם חכם, נחמד, ובעל חוש הומור. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו.

יהי זכרו ברוך.

טל דרינברג
1973 - 2010

היה זכר טל דרינברג, נולד ב-1973, היה אדם חכם, נחמד, ובעל חוש הומור. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו.

יהי זכרו ברוך.

זכר/זכרה

היה זכר טרן משה, נולד ב-1973, היה אדם חכם, נחמד, ובעל חוש הומור. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו. הוא היה אדם שחייב את כל מי שפגש אותו.

יהי זכרו ברוך.